

A decorative border surrounds the text, featuring various musical instruments including flutes, violins, and a lute, intertwined with ornate scrollwork and floral motifs.

MAENDELYKS
Musikaels Tydveroryf;
Bestaende

in
Nieuwe Hollandsche Canzonetten
of
Zang-Liederen.
op d' Italiaensche trant in't Musiek gebragt:
met een

BASSO CONTINUO.

meece zeer bekwaem om op de Clave-Cimbael, Viool, Dwars-fluit,
Hoböe en andere Instrumenten gespeelt te worden,

Gecomponeert door A: MAHAUT,
en in Digtmaat door K: ELZEVIER.

'T AMSTERDAM
by
A. OLOFSEN.

VERVOLG

van 't

MUSIKAEELS TYDVERDRYF;

TWEEDE STUKJE.

Inleiding.

Den Hee - re zing ik een nieuw lied, Ik zal den Vorst des
Andante allegro
 hemels loven, Die uit het eeuw'g licht hier boren, Al't onder ma'nsche bystand
 biedt. O God, door wien het al moet leven, Wilt kracht aan myn gezangen
 geven, Zo wordt Uw glory wyd verspreid, En Gy gelooft in eeuw'gheid.

b

Al wie op God vertrouwt, Altyd verzekert bouwt, Al wie op

Animato

God vertrouwt, Altyd verzekerd bouwt, Altyd verzekerd bouwt.

Want hem is van all' eeuwigheid Gods hulp en bystand toe-be-reid, Want

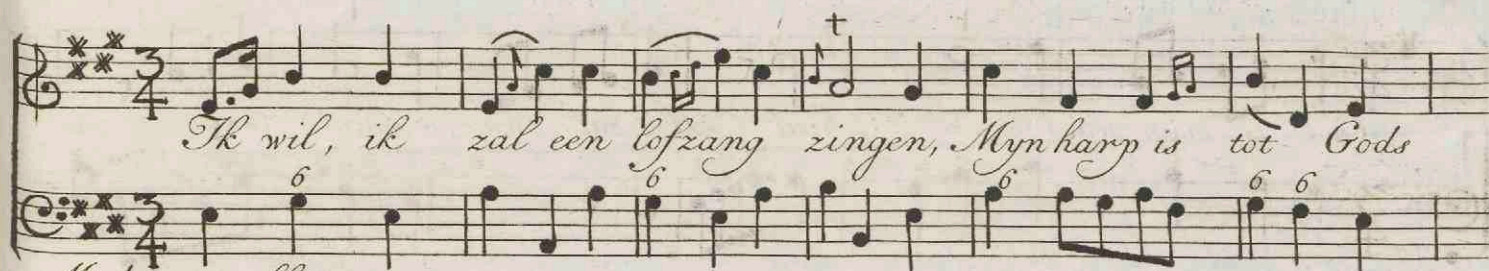
hem is van all' eeuwigheid Gods hulp en bystand toe-be-reid

*Hy gaat steeds² veilig voort,
Zelfs in den wildsten oord;
Hy wordt, door een onzichtb're hand,
Gered van leeuw-en drakentand.*

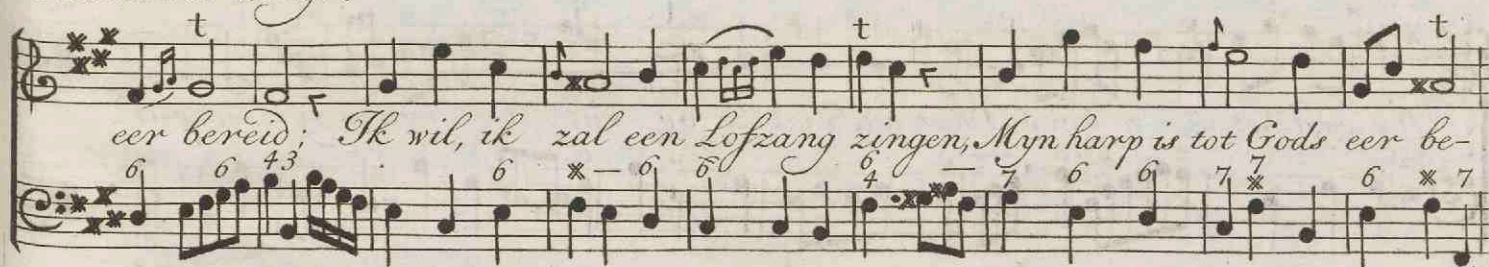
*Myn ziel, wees⁴ des gerust,
Dit is aan U bewust.
Gaa voort, Gods oog is steeds geweest
Op die hem eert, bemint en vreest.*

*3
Zinkt hy in eenen put,
God is zyn troost en stut;
Die plaatst hem, zynen deugd ten loon,
Op eenen hoog Verheeren troon.*

*5
Zyn goedheid zal bestaan,
Als 't al zal zyn vergaan.
God troost zyn knechten in den nood,
En redt hun zielen van de dood.*

Moderato allegro

Hy stilt met eenen wenk de baaren,
En doet de golven stille staan.
Hy doet die over bergen vaaren,
Om al wat leeft te doen vergaan.

Hy laaft het land, als 't berst van droogte,
Hy voedt het al wat adem heeft;
Doch als hy dondert in de hoogte,
Verschrikt hy alles wat hier leeft.

Hy doet de steenrots water geven,
Wanneer zyn volk van dorst versmacht.
Hy doet de gantsche wereld beeven,
En overtuigt zyn van zyn magt.

Op deez' Almagtigen en Goeden
Heb ik myn hoope vast gebouwd.
Aardsgoedheid! wilt myn ziel behoeden,
Die op Uw liefde zig vertrouwt.

God is myn scherm en schild; Ik zal zyn goedheid loven.

Allegretto

Hy gaat het al te boven. Schiet, heldraak! zo gy wilt, Uw pylen zyn gespilt.

Knars vry op uwe tanden, Tracht my vry aan te rāden, Vergeefs is uw geweld.

't Geloof op myn koning, Die heerscht in zyn wooning, Wordt tegen uw listen ge-

steld, Wordt tegen uw listen gesteld.

God zondt een englen wacht
 Ter neer, om my te hoeden,
 Voor uw geweldig woeden,
 't Geloof verschaft my kracht,
 Vergeefs is deez' uw magt.
 't Geloof zal triomfeeren,
 En al uw listen keeren;
 Het overwint den dood;
 Het zal blyven leven,
 God de eer steeds geven,
 En zingen: Gods goedheid is groot.

Dolce

Vertrek o wereldt met uw lusten. Uw zoetste zoet is

bittre gal. vertrek o wereldt met uw lusten. Uw zoetste zoet is bittre gal.

Ik Wil in myn Heilands armen rusten, In zyn genot geniet ik't al.

Ik Wil in myn Heilands armen rusten, In zyn genot geniet ik't al.

²
 Al't geen de wereld ons kan geven,
 Is enkel ydelheid en schyn.
 Ik wil alleen voor Jesus leven,
 Die zal steeds myn verkwikker zyn.

³
 Ik zal alleen op hem vertrouwen,
 Op hem die alles aen my geeft.
 Ik zal op zynen rotssteen bouwen,
 Die voor geen dulle orkanen beeft.

⁴
 Wil ydle wereld dan vry woeden,
 't Geloof verstrekt my tot een schild.
 Myn Heilland zal my wel behoeden:
 Des gy vergeefs uw pylen spilt.

Grave

Kom Jesus kom, Myn Bruidegom, myn Bruidegom! Myn

Heiland wil myn hals om-armen, Myn boezem met uw min verwarmen, Ge-

leid my in uw heiligdom, Kom, myn bruidegom, kom, Geleid my in uw hei- - - lig-

dom. Ontlast my toch, Van al't bedrog, Dat my de wereld aen komt bieden. Kom, kom, zo zal dat henon

vlieden: Ik smelt van min tot U, och! och! Kom - kom, kom, Ik smelt van

min tot U, tot U, och! och!

Vivace

Daar ryst de zon, Uit de oosterbron! Daar ryst de zon, daar,

Uit de oosterbron, Daar ryst — — — de zon! Wy roemen hare heldre stralen, Wier

glans ons steeds verkwikken kon, Wier glans — — — ons steeds verkwikken kon

De glans van Gods liefdadigheid, Die ha — ren luister wy verspreid, Doet wel haar invloed

op ons daa — len: Maar ach het vleesch dat ons verleid, Sluit ons 't gezicht, maar ach! hoe kan't ge

schien. Des wy die heldre zon niet zien. (hoe kan't geschien.) des wy die heldre zon — niet zien.

Andante

Als ik by avond neer-ge-zeten, In myn vertrek int duister ben

Kan 'k niets van't geen me omtrent is we-ten, Wyl ik geen onderscheid erken; Maar

als voor't helder licht der lamp, de naarheid zwicht, Dan zie'k ontlast van duisternis, Al

't geene dat omtrent my is.

²
 Dus ligt de ziel in't kleed der zonden
 Gewentelt, in een' duistren nacht,
 Aen zware ketens vast gebonden
 Waer in haer Adams misdryf bragt:
 Maer als voor't Hemels licht,
 De nacht van domheid zwicht,
 Dan zie'k, beryd van duisternis,
 In't licht, hoe zwaer myn misdryf is.

Largo
con affetto.

Myn ziel hoe kan het wezen? hoe hoog, hoe hoog zyt gy ge-rezen?

Gy zweefde in uw be-spiegeling Veel hooger dan de starre-kring. My

dunkt, o ja gy hoort. Al de Engelen reyen, Gods glorie ver-breyen, Dat

ieders oor bekoort, Dat ieders oor be-koort.

Hoe kunt gy ²aen de zonden
Zoo vast nog zyn verbonden,
Dat gy aen's werel'ds yoelheën,
Nog kleest? dat past u niet, o neen:
Verbreek dien broosschen band.
Wraek alle yoelheden,
En zet uwe schreden,
Naer 't Hemelsch vaderland.

Largo,
majestoso.

Almogend Heer, Zend uwen zegen,
Gelyk een regen, Op my ter neer. Op my, zend zegen, ter neer, g'lyk
regen, Zend uwen zegen, gelyk een regen, ter neer op my, op my ter neer. Wil
met uw' Geest myn ziel besproeyen, Op dat myn min tot U moog' groeyen, Gelyk een wilgeboom, Aen
enen vruchtbren stroom. Almogend heer, Wil met uw' geest myn ziel besproeyen, Op dat myn min tot U moog' groeyen, Gelyk een
wil-geboom, Aen enen vruchtbren stroom — gelyk een wilgeboom, aen enen vruchtbren stroom.